

Hattes Bedkommende fra Bægt til Stykketal. Af de under Nr. 94 i Loven af 1863 faldende Varer, som, forsaavidt de ere af Manufakturstof, fremtidig skulle behandles efter Reglerne for Vordug m. m., anslaaes den fremtidige Indtægt til omtrent 10 Kr. De under Nr. 95 i Loven nævnte Silkebatte m. m. ville efter Udkastets Position 102 være at fortolde med 4 Kr. pr. Pd. + 50 pCt., og antages herefter, at ville give omtrent 2000 Kr. De under Nr. 96 i Loven indbefattede Tilkhatte og andre Hatte samt Huer og Raffetter af Uldgods skulle efter Udkastets Position 99 erlægge en Told af 20 Dre pr. Stk. + 50 pCt. og antages herefter at ville give en Indtægt af 100,000 Kr. De under Nr. 97 i Loven hørende Hatte, af hvilke en ringe Del af Straa eller Silke hidtil er fortoldet med 40 f. pr. Stk. (se Position 59 nedenfor) + 50 pCt., og de fleste af Uld, Silk, o. desl. hidtil ere fortoldede med 64 f. pr. Pd. + 50 pCt., antages herefter at ville give en Indtægt af omtrent 2500 Kr.

Varegruppen Klædningsstykker antages saaledes ialt at ville give en Indtægt af omtrent 311,000 Kr.

Den anden Underafdeling i Forslaget omhandler "Tilt til Skibsforbudning, Tagbedækning og lignende Brug". I Loven af 1863 er denne Vare under Position 137 sat til en Told af 0,5 f. pr. Pd. og har med en Indførsel af 55,804 Pd. givet en Indtægt af 581 Kr. Varens Anvendelse, Forholdet mellem dens Værdi og Bægt, navnlig naar den indkommer tjæret, samt Toldsaftens Mangel paa finantiel Betydning have bevirket det foreliggende Forslag om Toldfrihed.

Udkastets tredje Underafdeling omfatter Vordug samt spartede, laterede, fernererede, med Gummi, Guttaperka eller Olie gennemtrufne eller paa lignende Maade behandlede, saa og tjærede eller med Smærgel, Sand eller deslige bestrøede Manufakturvarer. Med Hensyn til disse Varer fastsætter Loven af 1863, at de, naar Toldvæsenet kan bedømme Stoffet, skulle fortolde som dette, dog at, hvis Stoffet er helt eller tildels af Silke, Varen fortolde efter Løbe-Nr. 138 med 48 f. pr. Pd.; kan Toldvæsenet ikke bedømme Stoffet, bliver Varen efter Løbe-Nr. 139 at fortolde med 16 f. pr. Pd. Af disse Positioner har førstnævnte med en Indførsel af 40 Pd. givet en Indtægt af 40 Kr. og sidstnævnte med en Indførsel af 796 Pd. en Indtægt af 265 Kr. Da den hidtidige Fortoldningsmaade efter Stoffet for endel af disse Varers, navnlig for de groveste og vægtfuldestes Bedkommende, maa anses som ubillig

og som en Hindring for Indførselen, idet flere deslige Varers Bægt efter den anvendte Behandling kan overstige de oprindelige Manufakturvarers Bægt endog flere Gange, hvilket f. Ex. gjælder Smærgellarred, er det, for at lette Indførselen af disse industrielle Hjælpstoffer m. m., samt efter fremmede Tarifers Exempel, i Udkastet foreslaaet at udsøndre deslige meget grove Varer som en særlig Position, Nr. 86, med en lav Toldsaft 8 Dre pr. Pd. For de andre Varers Bedkommende er Bestemmelsen i Loven af 1863 om den forskjellige Fortoldningsmaade, efterom Toldvæsenet kan bedømme Stoffet eller ikke, foreslaaet at skulle bortfalde, idet der efter den indvundne Erfaring tør gaas ud fra, at det ikkun i meget sjældne Tilfælde vil være umuligt for Toldvæsenet nogaagtig at bedømme Stoffet, og en særlig Regel ikke findes nødvendig for disse meget lidet betydende Tilfældes Skyld, i hvilke Fortoldningen kan ske efter Skjøn og saavidt mulig tilveiebragt Oplysning om Gjenstandens Vægfærdighed; i Stedet for er bestemt, at Varer med Stof helt eller delvis af Silke skulle fortolde som de lavest befattede Silkevarer, der i Udkastet ere ansatte til Told 1 Pd. 1 Kr. 50 Dre, samt at andre Varer skulle fortolde efter Stoffet.

Den fremtidige Indtægt af de i den nydannede Position opførte Varer, hvis Indførselsmængde ikke usandsynlig vil tiltage, anslaaes til 1,400 Kr.

I Loven af 1863 ere "malede" Manufakturvarer indbefattede under den her nævnte Underafdeling. Da deslige Varer, saaledes f. Ex. malede Kullegardiner af Bomuldstøj, ikke formenes at burde behandles anderledes end lignende farvede Varer, er Ordet "malede" udeladt i nærværende Forslag.

Udkastets fjerde Underafdeling under Manufakturvarer omfatter "Garn, Tråd, Tøvværk m. m." Det første Nummer i denne Underafdeling svarer til Løbe-Nr. 243 i Loven af 1863 "Tøvværk af vegetabiliske og animaliske Stoffet, alle Slags". Det er ansat for at være korrektere og i hvert Fald lettere for Oversigten at indordne de paa-gjældende Varer paa dette Sted. Medens Grændsebestemmelsen for, hvad der vil være at hense til Tøvværk, og hvad der skal behandles som Seil- og Bindegarn eller Snore, er den samme som nu, er derimod Afgiften af Hensyn til de simple Varearter, nedsat fra 1 f. pr. Pd. til 1,5 Dre pr. Pd. Toldfrihed for Tøvværk, hvorom er fremsat Omte i Skibsfartens Interesse, har ikke kunnet bringes i Forslag, for ikke derved, i Modsatning til Fremgangs-